

נזיר ו

מקור שמקשה על בר פדא	תירוץ	תגובת רב מתנה לאור התירוץ
הריני נזיר שלשים יום, אם גילח יום ל' - לא יצא!	באומר שלימין	
מי שנזר ב' נזירות - מגלח את הראשונה יום ל' ואחד, והשניה ליום ששים ואחד	אימא סיפא: ואם גילח את הראשונה ליום שלשים - מגלח את השניה ליום ששים! אלא סיפא מסייעא ליה, רישא באומר שלימים.	כדקתני סיפא: יום שלשים עולה לכאן ולכאן. קושי: מאי היא? מקצת היום ככולו, הא אמרה חדא זימנא! תירוץ: מהו דתימא ה"מ לענין חדא נזירות, אבל לשתי נזירות לא, קמ"ל
תנן: אם גילח יום ששים חסר אחד - יצא, שיום שלשים עולה לו מן המנין לבר פדא למה ליה? הא אמר שלשים חסר אחד!	אמר לך: אנא נמי אהא סמכי.	
תנן: מי שאמר הריני נזיר, נטמא יום שלשים - סותר את הכל	אימא סיפא, רבי אליעזר אומר: אינו סותר אלא שבעה; אי סלקא דעתך שלשים בעינן, נסתור כולהו!	קסבר רבי אליעזר: מקצת היום ככולו

קושי על רב מתנה: תנן: הריני נזיר מאה יום, נטמא יום מאה - סותר את הכל, רבי אליעזר אומר: אינו סותר אלא שלשים יום;

ואי לא סבר מקצת היום ככולו,
ליסתור כולהו!

ואי סלקא דעתך סבר רבי אליעזר
מקצת היום ככולו, נסתור שבעה!

תירוץ: לעולם לא אמרינן מקצת היום ככולו.
קושי: אי הכי, ליסתור כולהו!

תירוץ: אמר ריש לקיש: היינו טעמא דרבי אליעזר, אמר קרא: (במדבר ו) זאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו, התורה אמרה: נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר.

הצעה בקשר למחלוקת בר פדא ורב מתנה: לימא כתנאי:

(במדבר ו) **עג מטאת הימים - שומעני מיעוט ימים שנים? ת"ל: קושי יהיה זף פריע אין גידול שער פחות משלשים, דברי רבי יאשיה; רבי יונתן אומר: אינו צריך, הרי הוא אומר עד מלאת הימים, אי אלו הן ימים שצריכין למלאות? הוי אומר: שלשים;**

מאי לאו רב מתנא דאמר כרבי יאשיה, ובר פדא דאמר כרבי יונתן!
דחייה: אמר לך רב מתנא: כולי עלמא שלשים בעינן, והכא בעד ועד בכלל פליגי, רבי יאשיה סבר: עד ולא עד בכלל, ורבי יונתן סבר: עד ועד בכלל.